

Tirsdag 21. oktober 1972 Nr. 8

Siemens A/S 1971/72: Omsetningen stiger — men ordretilgangen stagnerer

I det siste forretningsår har Siemens A/S klart å fortsette den gunstige omsetningsmessige utvikling vi hadde i 1970/71. Riktignok var økningen "bare" på 10% - til 372 millioner kroner - mens den året før var på hele 25%. - Det er imidlertid en annen side ved situasjonen som er noe bekymringsfull, nemlig at bestillingsinngangen blir lavere enn omsetningen. Den totale bestillingsinngang nådde kun 331 millioner (forrige år 334) og var betydelig under det budsjetterte beløp. Den ordresreserve vi satt inne med pr. 30/9 var på 181 millioner mot 221 millioner året før.

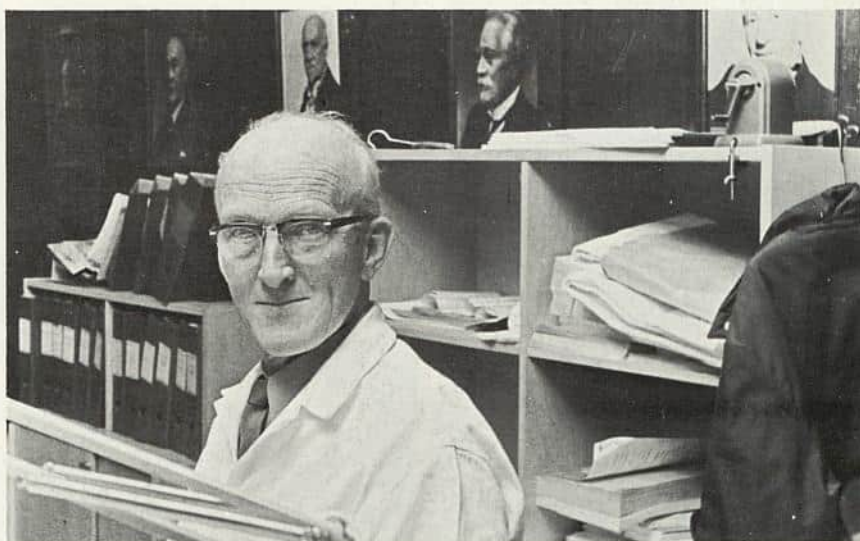
Et slik fall i ordreinngangen er et alvorlig trekk i vår økonomiske situasjon og taler sitt tydelige sprog om de vanskelige konjunkturer store deler av vårt næringsliv preges av. Det er å håpe at de relativt positive internasjonale tendenser som i det siste har gjort seg gjeldende vil virke gunstig inn på beskjeftigelsen i Norge. - Virkningen av vår nye situasjon overfor EF er imidlertid en usikkerhetsfaktor.

Omsetningsøkning er ikke noe mål i seg selv, det er til syvende og sist den lønnsomhet vi kan make å oppnå som er avgjørende. I så måte har vi klart å føre videre den positive utvikling fra forrige forretningsår. Det regnes med et overskudd på 6.5 millioner før skatter og åpningsavskrivninger, noe som må ansees tilfredsstillende i dagens markedsmessige situasjon. På lengere sikt må vi imidlertid sette oss høyere mål

forts. s. 10 — omsetningen stiger

Har forslagskomiteen lagt opp?

18. februar 1972 sendte jeg to forslag til komiteen. I det ene ba jeg om at også vi her i Elektromed skulle få vår forslagskasse. (Det er jo ikke sikkert at alle de gode ideene blir klekket ut på Linderud). Påfølgende dag fikk jeg skriftlig beskjed om at denne var rekvirert og like rundt hjørnet. Etter dette har det vært tyst. Vi har fortsatt ingen forslagskasse, noen respons på det andre forslaget mitt har det heller ikke vært. *Olaug Sørboen, Elektromed.*

Trengslenes tid er snart forbi

Vårt galleri av fhv. styremedlemmer og direktører har fått nye og høyst uvante omgivelser i 1. etasje av kontorbygget på Linderud.

"Posten" har fått midlertid tilholdssted her, og postmester Gjerkaas er ikke imponert av oppvarmede gulv - enten blir

de for varme eller blir de for kalde, mener han. Men trengslenes tid er snart forbi. Fra omflytningskomiteen rapporteres at alt går etter tidsskjemaet. Byggearbeidene i de forskjellige etasjer vil være avsluttet i løpet av november, og i desember blir det omflytting.

"Siemens på Sluppen" — ny brosjyre som bilag

Som bilag til Siemens Intern følger idag en helt fersk presentasjonsbrosjyre for Siemens i Trondheim, "Siemens på Sluppen". Som en av landsdelens største bedrifter har Siemens i Trondheim en spesiell og grunnfestet posisjon i distriktet, og hvert år kommer det mange besøkende på Sluppen. Brosjyren "Siemens på Sluppen" er i første rekke avsett til slike gjester, for at de i en oversiktlig og kortfattet form skal få de viktigste opplysninger om Siemens i Trondheim idag.

Nøkkeltall for Siemens 1971/72 (1970/71 i parentes)

Beløpene i millioner kroner.		
Omsetning	372	(338)
Omsetningsøkning	10%	(25%)
Ordreinngang	331	(334)
Ordresreserve pr. 30/9	181	(221)
Resultat (før skatter og åpningsavskrivning)	6.5	(5)
Omsetningsfordeling:		
Region Øst	129	(135)
Region Nord	99	(85)
Region Vest	37	(36)
Seksjon Elektromed	32	(33)
Seksjon Tele	58	(39)

Verdi av fabrikk produksjon 54

Eksport 43,6

Innkjøp fra norske leverandører 142

Siemens
på
Sluppen

S for Schuckert

Pausegymnastikken står og faller med instruktørene, viser undersøkelser i S/T

Sigmund Schuckert - en eventyrer innen elektroteknikken. Han døde i 1895, bare 49 år gammel.

Før sammenslåingen av konsernet under navnet Siemens AG ble elektroteknikken markedsført under betegnelsen Siemens Schuckert. Her er bakgrunnen:

Sigmund Schuckert var en finmekaniker fra Nürnberg. Det var en eventyrlysten ung mann som 20 år gammel forlot hjembyen. Han tok arbeid forskjellige steder i Tyskland - noen uker jobbet han sogar for Werner Siemens i Berlin. Han prøvde også lykken i USA. I 1869 var han i arbeid for Edison. Men etter noen år hadde rastløsheten hans likevel ført ham tilbake til Nürnberg. I 1873 startet han sitt eget verksted i byen. Han satset spesielt på produksjon av dynamoer, buelamper og lyskastere. Firmaet ekspanderte sterkt. Byggingen av svevebanen i Wuppertal gav Schuckert verdensry. En annen spesialitet var hans patenterteglass-parabolspeil, som gjorde at firmaet var ledende på verdensmarkedet når det gjaldt lyskastere.

I 1895 døde Schuckert. På denne tid inntrådte en alvorlig krise i elektroindustrien - spesielt innen sterkstrøm. Elektroindustrien hadde i 10 årene før opplevd en fantastisk boom. Etter spørnelsen var enorm. Elektrisiteten gikk sin seiersgang over Europa og en hærskare av produsenter hadde kastet seg ut i eventyret. Men etter den første bølgen med massive investeringer i elektroteknikk, stabiliserte etterspørselen seg. Og det på et nivå som lå langt under

I løpet av våren 1972 sendte Trimkomitéen ut 2 spørreskjemaer angående pausegymnastikken. Det ene gikk til utøverne og det andre til instruktørene. Foranledningen til dette var at en i den senere tid har registrert en tendens til noe synkende deltagelse. Denne tendens ønsket både Trimkomitéen og Siemenslagets styre å snu, idet pausegymnastikkens fortsatte eksistens er avhengig av en skikkelig oppslutning.

Man håpet på denne måten å få et bilde av de ansattes mening, og ut fra det tilpasse opplegget slik at det best mulig samsvarte med de ansattes ønsker. For at de enkelte trygt kunne si sin me-

industriens kapasitet. I den bitre pris-krigen som fulgte, gikk mange produsenter konkurs. Selv solide firmaer fikk suge på labben.

Firmaet Schuckert var også på tynn is. Det viste seg at man hadde satset for optimistisk i utlandet. For å mestre krisen hadde ledelsen ute følere med henblikk på fusjon. AEG var på visse betingelser interessert. Men da AEG-aksjonærene fikk høre om forhandlingene, haglet det med protester. De fryktet

Her skal det trimmes - Knut Kjerstad vant joggskoene.

ning, var skjemaene anonyme. For å motivere de enkelte til å fylle ut og levere inn skjemaene, inngikk de innleverte skjemaer i et gratislotteri om et par joggesko. Som identifikasjon ble bare brukt fødselsnummer.

Det innkomne materiale er nå ferdig bearbeidet, og hovedtrekkene er følgende:

Svarprosent blant utøverne

281 av 500 - 56%

Svarprosent blant instruktørene

19 av 30 - 63%

forts. s. 11 - Pausegymnastikken

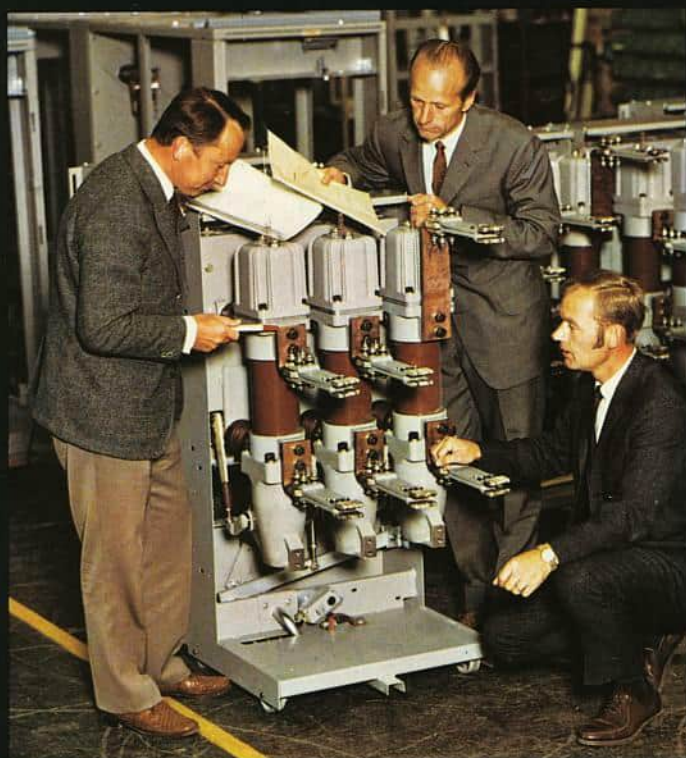
veden fusjon at den miserable Schuckert-aksjen skulle smitte den sunne AEG-aksjen.

På denne måten kom Siemens inn i bildet. I 1903 dannet man et eget selskap hvor sterkstrømsavdelingene fra Siemens & Halske og Schuckert ble lagt sammen - Siemens Schuckertwerke. Siemens fikk aksjemajoriteten og gjorde litt av et røverkjøp.

Men Schuckertnavnet er ikke glemt - ikke i Nürnberg.

SEA

Vår oppgave

Produktdiskusjon i Sterkstrømfabrikken.
Fra venstre utviklingssjef Harald Hay,
direktør Arnfinn Johnsen og fabrikkssjef Agnar Ræstad.

En bedrifts oppgave i et samfunn har mange sider, og jeg skal ikke gjøre noe forsøk på å få dem med alle sammen. Men et par av dem jeg synes er viktigst vil jeg gjerne nevne.

Det gjelder kravet om å skape og opprettholde arbeidsplasser på et godt faglig, menneskelig og sosialt plan.

I dag er det ca. 900 mennesker som har sitt arbeid i våre fabrikker, verksteder og kontorer, på Sluppen og ute på anlegg.

Vi ønsker å stå til tjeneste for produksjonslivet i videste forstand her nord for Dovre — eller, som vi heller sier: Samarbeide med våre kunder. På alle områder trengs det i dag spesialiserte elektrotekniske kunnskaper og gode, hensiktsmessige produkter. Jeg er glad for at verdenskonsernet Siemens, med sin kapasitet i forskning og teknikk, har en forlenget arm hit opp i nord. Det betyr nemlig at produksjonslivet i en ellers nokså isolert landsdel kan få en lokal betjening med planlegging, bygging og service, og med direkte linjer til de store tekniske miljøer i Europa.

Siemens i Trondheim er en del av Siemens A/S, det norske datterselskap innen Siemens-konsernet. Vi har de samme felles mål i retning av å levere høyverdige produkter og tjenester på de enkelte områder av elektroteknikken.

Arnfinn Johnsen

Han begynte med filen — og nå hvesser han selgerverktøyet

Dieter Möbius heter mannen som Stammhaus "skjenket" oss etter organisasjonsforandringen for to år siden. Han kom til en nyopprettet stilling i en nyopprettet seksjon - økonom i Seksjon Kraftteknikk - for å bringe de økonomiske vitenskapers system og metode inn i vårt salgsarbeid. "Vertriebskaufmann" kalles en slik mann i Stammhaus, og så helt galt er det vel ikke å oversette det med "Salgsøkonom". Et nytt ord vil det i alle fall måtte bli på norsk.

Möbius er 37 år gammel og har gått den gode gamle skole i Siemens, og det betyr at han begynte med filen. Som Stammhauslærling fikk han anledning til å lære firmaet å kjenne fra bunnen av fra han ble ansatt i 1956. Da han fikk "marsjordre" til Norge bodde han i Erlangen, etter å ha flakket adskillig omkring, bl.a. med en avstikker til India. I løpet av den tiden han har vært i Norge - vel et år - har Möbius vunnet manges hjerter - for seg selv, for Stammhaus og for sitt fedreland. Spørsmålet vi har stillet ham, er: Er du typisk for "den unge generasjon" i Tyskland - enn si i Stammhaus?

— Personlig håper jeg at jeg ikke er typisk, svarer Möbius med sitt meget avvæpnende smil. Hvem ønsker ikke å være litt atypisk, i den positive retning? Men spørsmålet tyder på at mange kanskje har et noe stivnet bilde av Tyskland og tyskere. For den som kjenner dagens Tyskland tror jeg det ikke er så lett å beskrive den "typiske tysker", dertil har det skjedd altfor meget både med landet og menneskene.

— Og det gjelder Stammhaus også?

— Hvis du mener at Stammhaus-folk burde være åpne, kooperasjonsvillige, med forståelse for andre menneskers problemer, og ikke drive mitt-bord-taktikk - så ønsker jeg bare at de og jeg er like.

— Hva går jobben din egentlig ut på?

— Utgangspunktet er at det er salget vi lever av, og at vi må hjelpe våre selgere med å styre og koordinere alle de funksjoner innen firmaet som influerer på salget. Vi må vise ham hvor de "kritiske punkter" er - for kunden og for oss - , bistå ved salgsplanleggingen og rekke ham en hjelpende hånd i vanskelige situasjoner.

— Er det egentlig så mange områder som har betydning for selgernes arbeide, da?

— Flere enn du tror. Jeg vil nesten si at det er lettere å regne opp de funksjoner i vårt firma som ikke betyr noe for salgsarbeidet. Men la meg ramse opp i fleng: Markedsføring, markedsforskning, statistikk, rett, organisasjon, databehandling, finansiering, innkjøp, lagerføring, produksjon osv.

— Og alt dette må en Vertriebskaufmann ha rede på?

— Mer eller mindre, ja. Vi må kjenne såpass til det at vi kan samarbeide med ekspertene på de forskjellige områder. For det er det viktigste - samarbeidet.

— Du føler deg altså som en del av vårt salgsapparat?

— Ja.

— Når Stammhaus og Siemens A/S

— Hvem vil ikke gjerne være litt atypisk - i den positive retning?

ikke er helt enige - på hvilket parti står du da?

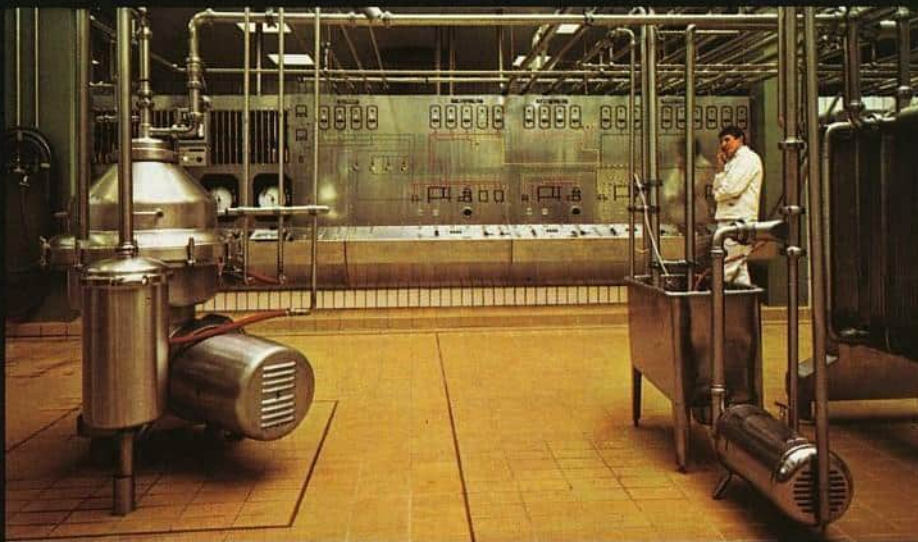
— Jeg er ansatt i det norske Siemens og arbeider til beste for dette firma. Og en viktig del av mitt arbeide er nettopp å være brobygger, ved å øke forståelsen for Norge i Stammhaus og omvendt. Ofte viser det seg bare at vi snakker forbi hverandre.

— Det sies at vi nordmenn praktiserer en helt spesiell form for diskriminering av utlendinger. Hva er dine erfaringer?

— Til det kan jeg uten videre si at jeg aldri har følt meg diskriminert i dette landet. Helt fra begynnelsen av har vi møtt velvilje og fått hjelp når vi har trengt det, min kone og jeg. Vi liker oss

forts. s. 10 — Han begynte med ...

Vårt virke

Det er ikke lett å oppdage melken i det full-automatiserte Trøndermeieriet.

Anleggsbygging, produksjon og handel er tre hovedpillarer i vårt virke. Siemens har vært etablert i Trondheim siden 1908, og deltok meget aktivt i den intense kraftutbygging som senere fant sted i landsdelen. Det er vel ikke mange kraftstasjoner her nord som ikke har Siemens-navnet på mer eller mindre av det tekniske utstyr. — Om selvå vannkraftutbyggingen vil komme til å kulminere i Norge i løpet av en 10-års periode, er det oppgaver nok med fordelingen av den elektriske kraft og automatiseringen av nett og kraftstasjoner. Og varmekraftstasjonene vil komme.

I industrien har den karakteristiske utvikling vært at den i dag ikke bare trenger installasjoner og sterkstrøm-utstyr hos en elektroleverandør. Automatisering er blitt den store effektivitetsskapende faktor, og det er i stor utstrekning elektroniske systemer som anvendes. Som ferskt eksempel på vårt arbeid på dette felt kan vi nevne automatiseringen av valseprosessene ved Norsk Jernverk. Det nylig fullførte Trøndermeieriet, et av Skandinavias største og mest moderne, et annet eksempel på Siemens-automatikk. På Løkken Verk er en ny, helautomatisert Siemens grubeheis i drift — den går 1000 meter under jorden og er den mest avanserte i Europa idag. Skipsbyggingen har alltid stått oss

Fra monteringen av det automatiske system for fjernstyring og kontroll av ubemannede kraftstasjoner i Røssåga. Til anlegget hører en Siemens datamaskin som protokollerer alle opplysninger vedr. driften.

nær. Vi samarbeider godt med de mange skipsbyggerier langs kysten og deres oppdragsgivere, og påtar oss gjerne leveransen av det elektriske utstyr ombord, inkludert automatikk og kommunikasjonssystemer. Om anleggsbygging, produksjon og handel er pillarer i vårt virke, er ingeniørkunnskapene selve fundamentet. Det er vel på dette området vi kan yde vårt viktigste bidrag i produksjonslivet. Slik har det vært, og slik vil det bli. Den nære forbindelse med Norges Tekniske Høgskole i Trondheim er blant de forhold som har hjulpet frem denne tradisjon.

Løkken Verks nye sjakt, Astrup sjakt, er 1000 meter dyp og har fått et avansert, automatisk heisanlegg.

Grovvalsing ved Norsk Jernverk. Automatisering øket produktiviteten og ga mindre vrak enn før.

Han sykler

Litt kjedelig for de "sårede" — men nyttig for oss

Terje Stærfeldt er blitt observert av mange. Hvorfor? Jo- han sykler. Til og fra jobben - hver dag. Han bor i Rosenborggt., tar turen om Majorstua og følger samme vei som Siemensbussen til Linderud.

— Hvorfor sykler du?

— Jeg er blitt lei av å sitte i bilkøer for å komme til og fra jobben. Dessuten gjør jeg det for mosjonens skyld. Det er absolutt å anbefale - det er mange her i huset som bor så lagelig til at de kunne sykle på jobben.

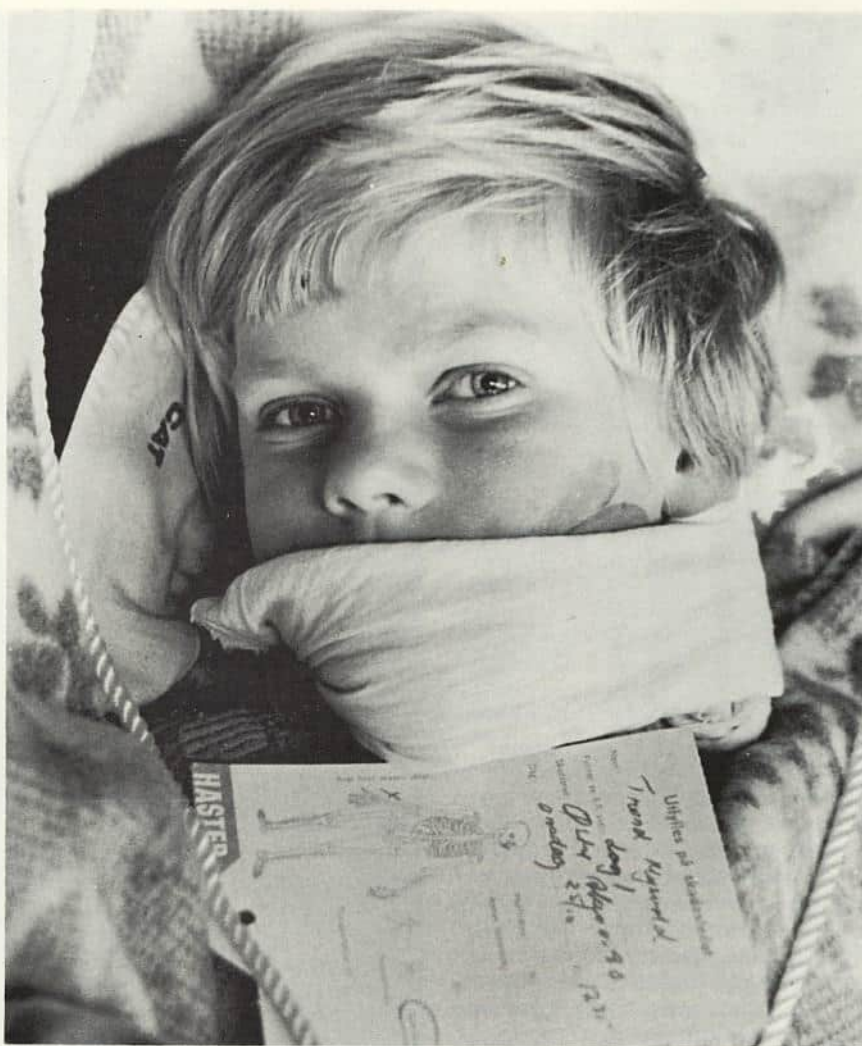
— Hvor lenge har du syklet til jobben?

— I vel 2 år nå. Ellers trimmer jeg ved å spille tennis på banen som firmaet leier på Voldsløkka, og ved å løpe om vinteren.

— Vil det si at du løper til og fra jobben om vinteren?

— Nei, sier Stærfeldt. - Da tar jeg Siemensbussen.

Trio

Usedvanlig livaktig og dyktig gjennomført, var dommen etter øvelsen, noe vi slutter oss til.

Det var industrivernet sanitets- og redningsgruppe som hadde sitt årlige kurs med øvelse på Linderud. 8 elever fra 5c på Løren skole var skuespillere med pålimte sår, brukne ben, overskårne pulsårer osv., noe de gjennomførte svært realistisk. Øvelsen ble overvåket av instruktør Haeselich fra Sivilforsvaret.

— Vår jobb er f.eks. å grave frem folk fra ruiner og tilfluktsrom i krigstid, sier gruppens leder, Bjarne Sætre. — I dagens situasjon er jo ikke dette så aktuelt, men førstehjelp kan vi i stor grad også benytte i dagliglivet. Dette kan f.eks. dreie seg om bilulykker, drukning og katastrofer. Her på Linderud

Elever fra Løren skole var pliktoppfylgende "sårede" ved industrivernøvelsen på Linderud 25. oktober.

er vel det farligste mulighetene for ras på lageret.

— Jeg synes kvaliteten på forbindelser og effektiviteten i redningsaksjonene er meget god, sier søster Ingrid fra legekontoret. Hun er et selvskrevent medlem i sanitetsgruppen. — Dessuten får jeg også her repetert flere typer forbindelser som jeg har glemt fra skoledagene.

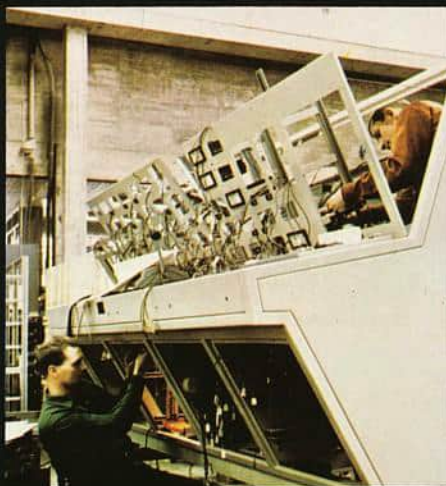
— Jeg synes det er litt kjedelig, sier en av skuespillerne - Anne Lystad heter hun. — Men vi får jo litt lommepenger. Vi fikk beskjed om dette på skolen idag. Jeg synes at det er veldig stort på Sie-

forts. s. 10 — Litt kjedelig

Dette er Siemens på Sluppen

Lager. «Kabelveggen» i lageret på Sluppen. Lagerholdet utgjør en meget betydelig del av våre tjenester. I Norge har Siemens til enhver tid mellom 12 000 og 14 000 forskjellige materielltyper på lager. Lageret på Sluppen dekker 3 100 kvm og betjener fylkene fra Sunnmøre til Finnmark.

Sterkstrømfabrikken. En maskinrompult for et moderne tørrlasteskip, bygget i Polen for norske redere, blir til ved vår Sterkstrømfabrikk på Sluppen. Her lages det også høyspentbrytere, likerettere, instrument- og apparat-tavler, styrepulter, prosesskontrolltavler og annet som hører elektriske anlegg til. Fabrikken har 12 000 kvm gulv og 190 ansatte.

Når elektrisitet overføres under høye spenninger, settes det særlige krav til bryterne. På dette området har Siemens i Trondheim utviklet helt spesielle typer som produseres ved Sterkstrømfabrikken. De er laget med særlig tanke på de værharde forhold i Norge, men blir også eksportert til fjerne og nære land.

Siemens ble utelukket fra design-utstillingen

Poetisk appell fra sentralbordet i Trondheim

Design Council

The Design Centre 28 Haymarket London SW1Y 4SU Telephone 01-839 8000

ID 1568/284/1

11 October 1972

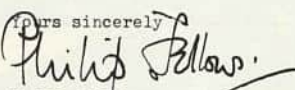
Dear Mr Iversen

EUROPE IN THE DESIGN CENTRE

I am now writing, very regretfully, to say that, since the referendum in Norway voted against entry to the Common Market, we cannot include Norwegian products in this exhibition.

We are very disappointed not to be able to show your products on this occasion but since the object of the display is to show design from Common Market countries you will I know understand our reason for this decision.

Yours sincerely

Philip Fellows
Head of Exhibitions Division

Mr G. Iversen
Siemens A/S
Østre Aker vei 90
PO Box 10 Veitvet
Oslo 5
NORWAY

Norges Nei til EF var ikke gammelt før vi i Siemens fikk den første reaksjon. Det skjedde i form av et brev fra Design Council, London, i anledning av at vi skulle delta i en stor europeisk utstilling med våre varmeovner.

Brevet lyder i oversettelse: "Europa i Designsenteret. — Jeg er meget lei over å måtte skrive til Dem nå for å si at vi

ikke kan ta med norske produkter i denne utstilling etterat folkeavstemningen i Norge gikk mot medlemskap i EF. Vi er meget skuffet over ikke å kunne vise Deres produkter ved denne anledning, men siden hensikten med utstillingen er å vise design fra Fellesmarkedsland, håper jeg De vil forstå grunnen for vår beslutning".

Mannfolk er herlige men pokkers besværlige å få kontakt med når nøden er størst. Vi kvinner maser strever og kjaser det gjelder å få tak i offeret først.

Med nervøse blikke og hektisk hikke med velvalgte ord i vår talende tut. Gi oss beskjed kjære hvor du skal være og ellers når du har tenkt deg ut.

Da oss du fortryller vi deg forgyller kundene går ei for kaldvann og lut. Ordres kommer tettere alt går mye lettere alle er tilfredse når dagen er slutt.

Hilsen fra Sentralbordet.
GA Trondheim.

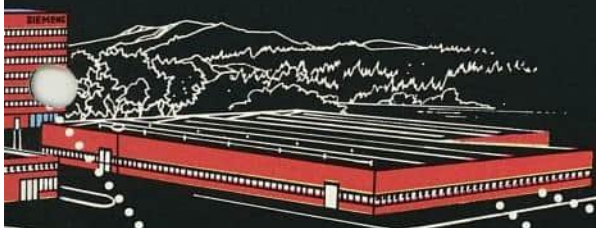
Tenker du på noen nyanskaffelser for huset til jul?

Disse spesial-prisene på SE-produkter gjelder for alle ansatte i tidsrommet fra 15. november til jul.

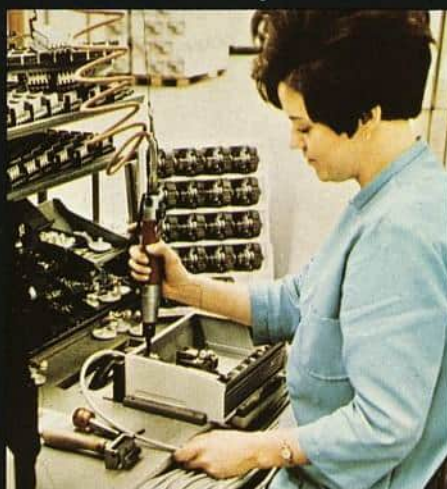
Støvsuger Super VS 27, grå	kr. 385,-
Luftfukter ML 1000	kr. 271,-
Kjøkkensett MQ 46 + MK 55	kr. 400,-
Kombi Vaskemaskin (begrenset til 20 stk.)	kr. 1 900,-
Grilltoaster	kr. 105,-
Brødrister med dekor	kr. 125,-

Men det er jo ikke bare huset som skal tilgodesees. En god Frico kupevarmer med startklokke er meget overkommelig med dette tilbud:

Frico kupevarmer	kr. 170,-
Startklokke	kr. 75,-

Kontorbygget. Høybygget på 7 etasjer med det karakteristiske blikkfang et par kilometer fra byen når man kommer sørfra langs E 6 til Trondheim. Det er — i likhet med anlegget for øvrig — tegnet av professor Herman Krag og har 3 000 kvm gulvplass. Bygget rommer vår administrasjon og avdelingene for markedsføring og anleggskonstruksjon.

Elektrovarmefabrikken. En meget stor del av de elektriske varmeovner som brukes her i landet lages ved Elektrovarmefabrikken på Sluppen. Damen på bildet er i ferd med å sette sammen en Siemens varmekvifte. Det er verdt å legge merke til at produksjonen ikke foregår langs samlebånd, men i mindre grupper som hver for seg bygger ovnen helt ferdig. På den måten blir montasjearbeidet mer allsidig og ansvarsfølelsen for produktet bedre utviklet hos den enkelte. — Fabrikken har 160 ansatte.

Punktsveising av panelovner ved Elektrovarmefabrikken. Det er en forholdsvis nyutviklet ovnstype som her blir forarbeidet. Den er blitt godt mottatt, særlig fordi den kan leveres med moderne, effektive termostatsystemer. Elektrovarmefabrikken har gått i bresjen for nye ovnstyper her i landet, og legger stor vekt på design. Således har fabrikken vunnet Designprisen to ganger for sine produkter.

Siemenslaget i Trondheim har nå over 500 medlemmer

Klar til start på årets avdelingsstafett i orientering.

Siemenslagets årsmøte ble holdt på Esso Motorhotell fredag 10. nov. Årsberetningen bærer preg av at det siste året har vært travelt for de ca. 50 kvinner og menn som har fungert i et eller flere tillitsverv i året som gikk. Som en følge av dette har en kunnet spore øket interesse for Siemenslaget og det laget driver med, i allefall hvis en skal dømme etter medlemstallet som nå har passert 500.

Det vil føre alt for langt å gjengi hele årsberetningen her, så i det følgende vil en bare finne et konsentrat av de største og mest aktive gruppenes beretninger.

Årets barnejuletreff ble tradisjonen tro avholdt på Hotell Prinsen. Som vanlig var den yngre garde best representert med 210 deltagere. I tillegg var det 160 voksne som også så ut til å more seg godt sammen med sine håpefulle.

Senere i februar ble så Siemenslagets årsfest arrangert på samme sted. Det ble en festlig aften hvor 275 gjester deltok.

Hytter

Hyttekomitéen melder om godt besøk på alle hyttene. I gjennomsnitt har belegget vært 7 ferieuken, 3 langhelger og 20 vanlige helger pr. hytte.

Nytt av året er hytten på Glåmos ved Røros. Komitéen forhandler for tiden om en ny hytte i Åstfjord-distriktet.

Turer

Som nevnt i et tidligere nummer av SI gikk årets tur til Åfjorden, og tidspunktet var til en avveksling St. Hans.

Med fiske, skjærgårdsstemning, bål og bryggedans ble turen, tradisjonen tro, meget vellykket, og en kan vel godt forstå dem som har ytret ønske om at det må bli arrangert turer både vår og høst.

Motorklubben

Høsten er den travleste tiden for motorklubben. Årets lyskontroll avslørte dessverre at altfor mange av medlemmene kjører rundt med for dårlig lysutstyr. Det ble kontrollert og justert 77 biler.

Det meldes også om stor etterspørsel etter klubbens utstyr for pigging av dekk.

Ellers er det i den senere tid inngått en del gunstige avtaler om rabatter på bilrekvisita.

Teater

Når en ser bort fra "UKA" var årets teaterhøydepunkt utvilsomt vårens musical "Sommer i Tydal". Over 100 Siemensfolk så denne lokale utgaven av Sommer i Tyrol.

Ellers har også barneteateret god appell for Siemensfolk.

Stereo

"Stereoprojekt 71" er nå bragt vel i havn, og et nytt prosjekt er kommet godt i gang.

Ca. 85 platespillere og et tilsvarende antall høyttalersett er allerede formidlet. Komponenter til en revidert utgave av stereoforsterkeren fra det første prosjektet er i bestilling. Gruppen regner med at prosjektet blir fullført før jul. Antatt omsetning ligger på ca. kr.90.000,-

Filateli

Siemenslagets ferskeste gruppe kan nå se tilbake på ca. 1 års virksomhet. Gruppen består av ca. 15 personer som alle mer eller mindre dyrker "Kongens hobby - hobbyenes konge" som det så fint heter.

Det har vært avholdt 6 møter med hovedvekten på byttevirksomhet. Det har også vært kvelder med orientering om og demonstrasjon av hjelpemateriell, og det er utarbeidet en oversikt over samleområder.

Gruppen ønsker å opprette kontakt med den tilsvarende gruppe i Siemenslaget i Oslo for å utveksle erfaringer og utvalgshefter.

Fotball

Årets fotballsesong kan vi si oss meget godt fornøyd med. Siemenslaget II vant nemlig sin avdeling i 4. divisjon og blir neste år å finne i 3. divisjon.

I kampen om divisjonsmesterskapet mot Nidar/Erbe ble det knepent tap 6-5 etter 3-3 ved full tid og etter ekstraomganger.

Dommeren måtte ty til straffespark-konkurranse for å få kåret mesteren.

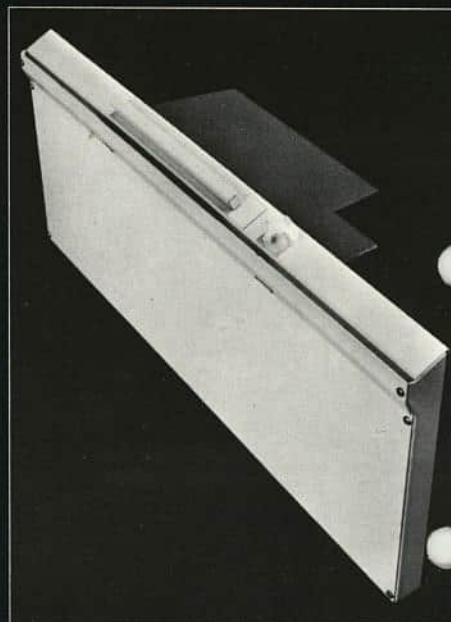
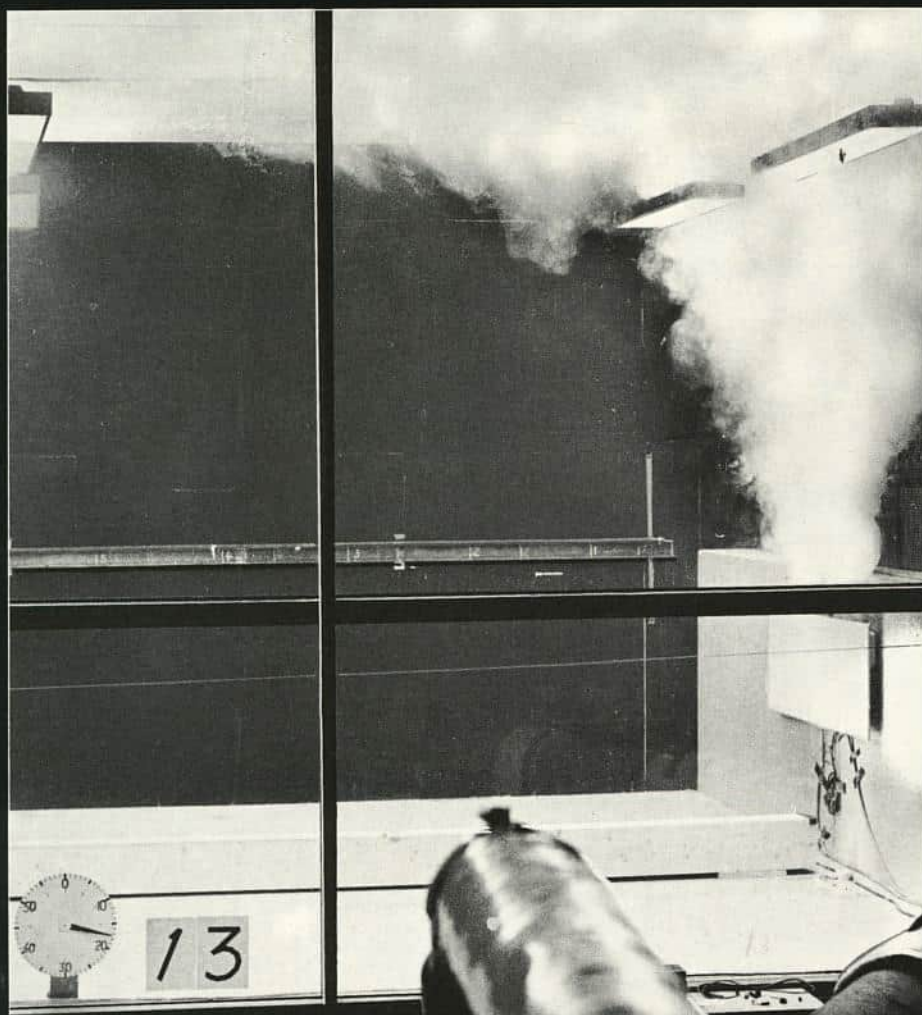
Førstelaget klarte ikke topplassering i år, men så er også klimaet i 1. divisjon meget hardt. Ved et nærmere studium av slutt Tabellen finner vi Siemenslaget først på en 9. plass, men en fornyet 1. divisjonskontrakt er i alle fall sikret. I cupen kom Siemenslaget til kvartfinalen.

Det har også vært avviklet en intern fotballserie hvor seks lag deltok. Dette tiltaket er først og fremst satt i gang for

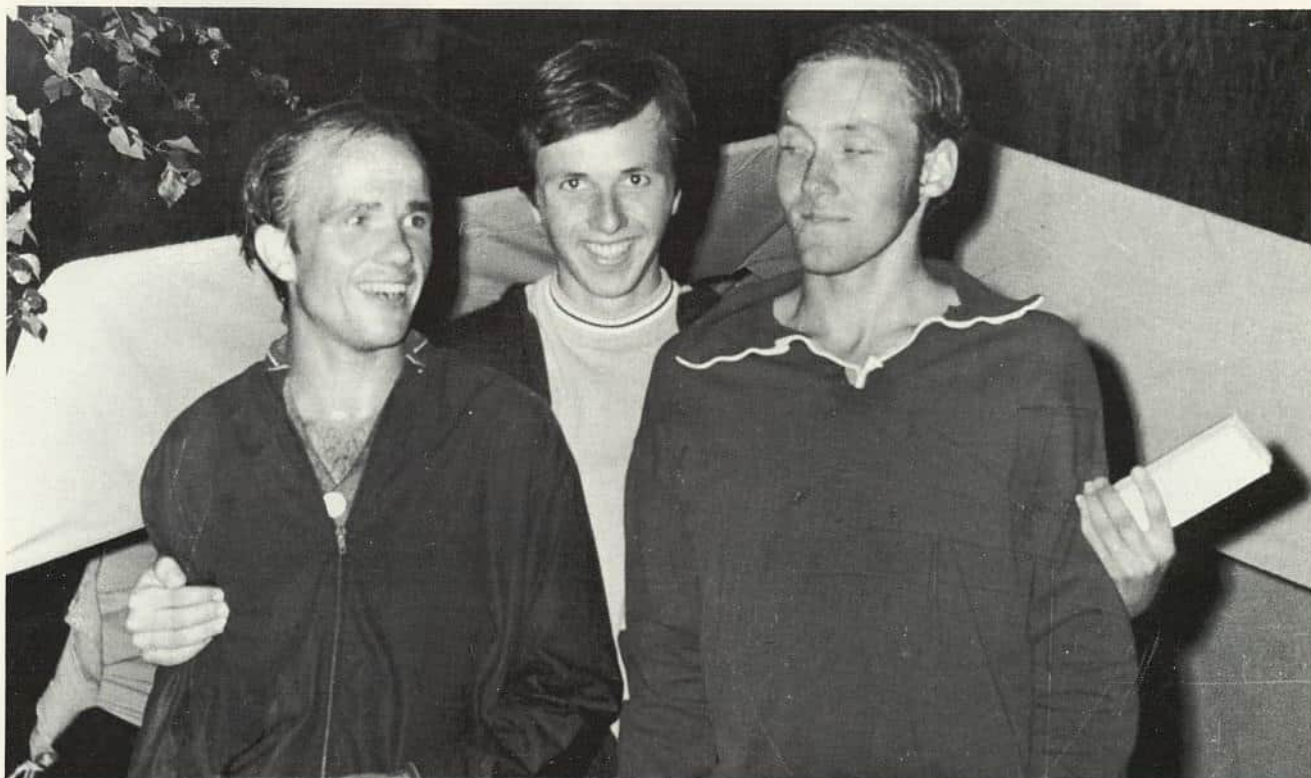
Fremtiden ligger i det nye

Om 5 år vil vi ikke finne igjen mange av de produkter vi kan velge mellom i dag. De vil være erstattet av nye — forhåpentligvis bedre, i flere varianter og med nytt design. For en produksjonsbedrift betyr dette at fremtiden er knyttet til evnen til å utvikle nye produkter eller forbedre de eksisterende. Fra vårt eget arbeid på dette felt kan vi eksempelvis nevne et av våre nyeste produkter. Desevent. Navnet kommer av uttrykket «desentralisert ventilasjon» — altså et enkelt ventilasjonssystem for mindre rom, kombinert med elektrisk oppvarming. Bildet nederst til venstre viser en karakteristisk fase i utviklingen av dette produktet. Desevent-apparatet er montert inne i et prøverom, og det

blir sendt røk gjennom det fra innsugningssiden. Forsøket ga opplysninger om hvorledes apparatet fordeler den friske, oppvarmede luft i rommet, og representerte et viktig skritt på veien fra den første idé frem til det ferdige produkt.

Desevent — et nytt produkt fra Elektrovarmefabrikken. Røkprøvene (t.v.) var et viktig innslag i utprøvingen av apparatet og ble foretatt i nært samarbeid med NTH.

å aktivisere flere enn de som spiller fast på lagene. Samtidig er det også et utgangspunkt for oppdagelse av nye talenter.

Fotballgruppen kan også si seg tilfreds med innsatsen i årets Siemensturnering i og med at det ble seier over begge Oslo-lagene for begge Trondheimslagene.

Håndball

Damelaget har spilt både innendørs og utendørs. Innendørs endte det med en 8. plass i 2. divisjon, mens utendørs kom laget på en 4. plass.

Laget var imidlertid høflig nok til å tape 4-2 for damehåndballaget fra Siemens Oslo i årets Siemensturnering. Denne høflighet håper vi blir gjengjeldt til våren.

Etter fjorårets 2. plass i 2. divisjon satte 1. laget alt inn på å kvalifisere seg for 1. divisjon i år. Dette lyktes med glans i og med at laget vant alle sine kamper og slo nærmeste konkurrent med 4 poeng.

Andrelaget har ikke hatt noen stor sesong. De rykket i fjor fra 3. til 4. divisjon, og der klarte de heller ikke å hevde seg særlig bra. Slutt Tabellen kan berette om en 7. plass.

Eneste lyspunkt var seieren over Oslo under Siemensturneringen.

Når det gjelder innendørssesongen 72/73 så har damene åpnet med et tap og en uavgjort kamp.

Andrelaget vant sin første, men tapte sin andre kamp.

Førstelaget, som nå spiller i 1. divisjon, har vunnet begge sine kamper, den første mot ingen ringere enn fjorårets kretsleder Forretningsbanken med så klare sifre som 15-12.

Orientering

I løpet av sommeren 1972 er det utviklet 14 orienteringsløp i Siemenslagets regi. Oppslutningen om arrangementene har vært god, og gjennomsnittlig deltagelse har ligget på ca. 20 startende.

Nytt av året var arrangementet av avdelingsstafetten, som ble en stor suksess. Her startet det 17 tremannslag, så bare løperantallet tyder på en fulltreffer. Dette arrangementet må derfor bli en åreviss foretelse.

Vinnere av årets stafett ble montørene med løperne Per Hofstad, Kåre Øyan og Trond Bertelsen.

Årets individuelle Siemensmester ble Brigt Lyngstad, med Leif Røhjell og

Vinnerne av avdelingsstafetten i orientering, montørene. Fra venstre: Trond Bertelsen, Per Hofstad og Kåre Øyan.

Odd Brustad på de nærmeste plassene.

Friidrett

I Norges Idrettsforbunds idrettsmerkekonkurranse for 1971 ble Siemenslaget i Trondheim nr. 3 i sin klasse på landsbasis. Dette kan vi først og fremst takke vår utrettelige idrettsmerkegeneral Trygve Stuen for. Resultatet i år ser ut til å bli minst like bra.

Den ordinære sesongen startet med Autronica's terrengstafett hvor vi endte på 5. plass.

Siemenslagets årlige banestevne i juni fikk dessverre dårlig oppslutning. Det var bare 11 startende på 4 øvelser.

I årets KM la vi, tradisjonen tro, beslag på flere mesterskap. Som i fjor vant Kåre Svendsen både kule og diskos. I tillegg vant Tore Trondvold høyde.

Skyting

Skytebanen under Elektrovarme-fabrikken ble godkjent av politiet og tatt i bruk i mars 1972.

Etter åpningen har det vært ukentlige treningskvelder. Oppmøtet på disse
forts. s. 10 — Siemenslaget

Kort om Siemens

Siemens A/S, det norske datterselskap av Siemens AG, er landets største elektrotekniske anleggsfirma. Det begynte sin virksomhet i Norge for ca. 75 år siden, og har i dag ca. 1 800 ansatte. Firmaets omsetning var i 1970/71 ca. 338 millioner kr. Egen produksjon, montasje og service utgjorde 91,5 mill. kr., eksport 27,3 mill. kr. og varekjøp i Norge 85 mill. kr. Siemens-konsernet hadde på verdensbasis 306 000 ansatte og en omsetning på ca. 30 milliarder kr. i 1970/71. Siemens er representert i over 450 byer over hele verden.

Siemens i Norge har ca. 360 ingeniører med utdannelse fra høyskoler og tekniske skoler. Vi har også landets største stab av montører, i alt ca. 550. Siemens-montøren på bildet til høyre holder på med installasjon ombord i et skip. Det er ofte ikke stor plass å bevege seg på!

Bokholderen er borte — men Siemens kunne ikke eksistere uten avdelingen

Regnskapssjef Per Schiøth: Regnskap er ingen tørr materie.

Vi har forgjeves søkt etter bokholderen. Den gode gammeldagse bogholder med pappsmekk i pannen og lapper på albuene og som sirlig førte sin kontokurant uten blekk-klatter og overstrykninger. Hvor er han blitt av?

På regnskapsavdelingen Linderud er der noe som kaller seg hovedbokholderiet. I navnet smaker det jo av fugl, men regnskapssjef Per Schiøth kan forsikre oss om at vi ikke finner vår bokholder hverken der eller andre steder i firmaet. Hos oss er det ingen som lenger smykker seg med denne tittel. Jobben hans eksisterer ikke. EDB-utstyr har overtatt. Men likevel assosierer man fremdeles regnskapsarbeidet med den knusktørre bokholder.

— Schiøth, er regnskap en tørr materie?

— På ingen måte! Rutinearbeidet er på full fart ut. Stadig flere arbeidskrevende operasjoner utføres nå maskinelt.

— Regnskapsavdelingen kan da snart nedlegges?

— Å nei, samtidig har vi en klar utvikling hvor regnskapsavdelingen pålegges nye oppgaver. Mesteparten av det vi driver med idag hadde den klassiske bokholder aldri hørt om engang. Og volumene øker jo også. Til tross for sterk rasjonalisering, må det stadig ansettes nye medarbeidere på avdelingen. Og kravene til de nyansatte øker. Kompliserte regnskaps- og EDB-rutiner krever et kaldt hode og at man har teorien i orden.

Nytt år 30.9

Som de fleste vet avslutter Siemens regnskapsåret 30.9. Nå tar man seg ikke ferie de resterende 3 månedene, men starter friskt opp det nye året 1. oktober. Hvorfor denne eksentriske oppførsel?

De som har besøkt regnskapsavdelingen i oktober/november aner nok årsaken. Da lyser det fra vinduene i 2. etasje til langt utover i de små timer. Medarbeiderne tør nesten ikke tenke tanken at man stinn av julemat skulle utføre dette arbeidet pluss alt det som forfaller ved kalenderårets slutt (lønnsinnberetninger, ligning etc). Det avvikende regnskapsåret medvirker til å fordele arbeidspresset.

Om terminer og masing

— Vi ber om forståelse for våre terminer, sier Schiøth. Med våre dagers utstrakte bruk av EDB, blir terminene fra regnskapsavdelingen absolutte og uten prutningsmonn. Hvis regnskapsavdelingen får inn materialet for sent, må avdelingen selv ta igjen tidstapet. Det er visse terminer som ikke kan overskrides uten vidtrekkende og alvorlige konsekvenser for firmaet. Regnskapsavdeling-

Grøssende jakt etter tyske gigantskjemaer - Åse Braaten lar det gå sport i det.

en er ansvarlig og "Prøgelknabe" hvis noe klikker.

"Statsansatte"

Folk flest er ikke klar over hvilken enorm arbeidsbyrde staten pålegger et stort firma. Statistisk Sentralbyrå, Norges Bank, Industridepartementet og andre offentlige kontorer bombarderer firmaet med skjemaer til utfylling, nok til å beskjeftige en kvalifisert regnskapsmann på heldag. Hvis vi så tar med moms'en, skattetrekk og ligningen, har vi ikke så rent få ansatte som jobber med rene statsanliggender.

Regnskap på tysk

I tillegg til våre norske budsjetter og regnskaper produserer også regnskapsavdelingen en tysk utgave. Og dette er langt mer enn en oversettelse.

For at resultatene skal være sammenlignbare legger man likelydende regnskapskriterier til grunn for hele konsernet. Disse kriteriene avviker fra de norske retningslinjene. Den tyske gruppeinndelingen er heller ikke identisk med den

Han tar seg av 1300 vinduer

for gode kunder

Børre Hansen er koordinator for budsjetter og regnskaper til Stammhaus. Som tidligere Stammhaus-lærling vel bevandret i vårt moderselskaps regler og forordninger.

norske. Med andre ord - vi står overfor et helt nytt regnskapsopplegg.

For å gi en ide om omfanget kan vi opplyse at regnskapet med alle spesifikasjoner omfatter 150 sider. Herav er en stor del kjempeflak med ørsmå rubrikker - alle maskinskriverskers store skrekk.

For noen år siden ble det nedsatt en komite som om mulig skulle redusere rapporteringen til Stammhaus. Siden dengang har sideantallet øket med 40%. En moderne storbedrift krever idag meget når det gjelder analyser og undersøkelser. Papirmølle blir det først når "input'en" saboteres ved unøyaktig eller gale data. Da kunne begge parter spart seg sine anstrengelser.

Nei, man får la det gå sport i å løse oppgavene. ZVA5 vet hvert år å pønske ut nye nøtter som virkelig setter regnskapsfolk på prøve.

SEA

— De fleste kjenner meg vel best som "Ulrich", Kåre eller bare "Maler'n til Siemens", sier Kåre H. Ulrichsen, som nå har vært i aksjon på Linderud siden mai.

— Opprinnelig hadde jeg min første jobb for Siemens i 1947 i Rosenkrantzgt., og siden har det gått slag i slag med oppdrag - hele tiden som free-lance. Jeg har vært med på oppussing, nybygging og vedlikehold både i Rosenkrantzgaten, Rosenborggaten, Meinichsgate, Sandakerveien og nå senest på Linderud i denne tiden.

Tidligere har det for det meste vært grunning, sparkling og maling av vegger det har dreiet seg om. Her på Linderud

er det også beising og lakking av dører og vinduer - av de sistnevnte finnes det forøvrig over 1300 stk. her!

Ellers har jeg også hatt mange "privat-jobber" for direktører og ansatte her - sett dem bak kulissene og lært dem å kjenne. Hyggelige mennesker alle sammen.

— Du har aldri tenkt på å begynne i Siemens?

— Tilbud har jeg ikke manglet, men jeg liker meg best som free-lance. Du må imidlertid skrive at det er et alle tiders firma - det er derfor jeg har tatt alle jobbene hos dere gjennom årene! Kan hende jeg slår meg til ro hos dere på mine gamle dager? Trio

TAKK

Jeg takker dere alle for oppmerksomheten som ble vist meg på min 50 års dag. — Elvir Jønsson, S/O.

68 år

19/11: Halstein E. Ekle, Sterkstrømsfabrikken. Oppnådd pensjonsalder.

70 år

23/11: Eivind Kolstad, S/O. Tidligere redaktør av Siemens Intern.

Med en spesiell hilsen fra redaksjonen i Siemens Intern!

Siemenslaget — forts. fra s. 7

kveldene har gjennomsnittlig ligget på ca. 25 mann, og i løpet av vårsesongen er det avfyrt ca. 80.000 skudd.

Sesongen ble avsluttet med lagkonkurranse mot NOBØ og Sentralsykehuset.

Beste skytter for sesongen ble Fensstad tett fulgt av Bruno Meier og Bjørn Tiller.

Laget har i dag 2 gevær for utlån, og disse har vært flittig brukt.

Gruppen kan vise til flere pene plasseringer i kretsens konkurranser. Beste plassering er vel seier for 3-mannslaget i KM i terrengløp med skyting.

Bowling

Etter første sesong i bedriftsserien hevdet Siemenslaget seg meget bra i begge divisjoner. I 1. divisjon ble 1. laget nr. 7 av 16 lag, og i 2. divisjon ble 2. laget nr. 4, og kvalifiserte seg derved for opprykk til 1. divisjon. På grunn av at hver bedrift ikke kan ha mere enn ett lag i 1. divisjon, måtte 2. laget imidlertid fortsette i 2. divisjon fra høsten av.

I slutten av sesongen ble Siemensmesteren i bowling kåret. Bruno Meier ble mesteren, med Kjell Roaldseth og Bjørn Refseth på de neste plassene.

I høst ble det arrangert 2 introduksjonskvelder for nye bowlere. Det møtte opp ca. 20 hver kveld, og flere av dem kvalifiserte seg for deltagelse på de to representasjonslagene.

Etter 4 serieomganger ligger 1. laget på en 4. plass i 1. divisjon og 2. laget på en 8. plass i 2. divisjon.

Generelt kan det sies at interessen er meget stor, men at den dempes kraftig av kostnadene som pålegges de enkelte spillere.

Ski

Skikomiteén melder om store problemer i sesongen som gikk. For det første var det svært lite snø i vinter, og for det andre viste det seg vanskelig å trekke folk til skiarrangementene. Foruten Siemenslagets kretsrenn, har skikomiteén arrangert barneskirenn med ca. 50 deltagere ved Skistua. Den såkalte skidagen kom, p.g.a. vanskeligheter med lokale, først etter påske. Dette medførte så dårlig deltagelse at komiteén fant det økonomisk uforvarselig å avholde arrangementet.

Gaukrennet og den tradisjonelle skifesten ble derfor avlyst, mens langrennet

og merkerennet ble avvirket. Her stilte 15 deltagere til start og samtlige klarte fordringene til skimerket.

Siemensmester ble Kåre Øyan.

Trim

Gjennomvintersesongen er det ukentlig drevet mosjonstrening for herrer og for damer.

På dametreningene har det vesentlig vært damene på håndballaget som har deltatt. På herretreningene har foruten "mosjonistene" også fotballspillerne deltatt.

For sesongen 72/73 har vi i tillegg til mosjonstreningen for damer og herrer også fått istand en ukentlig trening for håndballspillerne.

Når det gjelder pausegymnastikken har det p.g.a. en tendens til dårligere deltagelse blitt gjennomført en større undersøkelse. Resultatet av denne er behandlet i en egen artikkel et annet sted i bladet.

Økonomi

Årets regnskap viser en jevn stigning på utgiftsiden så vel som på inntektsiden.

Ser en bort ifra Stereoprosjektene, viser regnskapet en omsetning på ca. kr. 88.400,-. Av dette har firmaet dekket ca. kr. 48.500,- mens Siemenslaget har dekket ca. kr. 7.700,-. De resterende kr. 32.200,- er dekket ved tilskudd fra de enkelte deltagere.

Ser en litt på sammensetningen finner en at ca. kr. 16.000,- av firmastøtten og ca. kr. 5.700,- av Siemenslagsstøtten går til sport og idrett, mens ca. kr. 32.500,- av firmastøtten og ca. kr. 2.000,- av Siemenslagsstøtten går til sosiale og kulturelle formål.

Driftsregnskapet viser et overskudd av årets drift på ca. kr. 370,-.

Omsetningen stiger . . . forts. fra 1. side på grunn av det forretningsmessige volum, den risiko og den kapital vi arbeider med.

Bruttofortjenesten ble noe bedre enn budsjettert og også bedre enn i foregående forretningsår. I tillegg maktet vi å holde økningen i våre felleskostnader under kontroll, og disse to faktorer er avgjørende for vårt resultat. Av stor betydning er det også at vi har klart å redusere den kapital som arbeider i bedriften. En effektiv kontroll av lager-

beholdningene har bidratt til dette. - Våre investeringer utgjorde 2.1 millioner, hvilket svarte til budsjettet.

Resultatene i fabrikkene var også i år gode, spesielt i elektrovarmefabrikken.

Det er foretatt nødvendige avsetninger for risiko i varebeholdningen, utstående fordringer og garantiansvar. Videre er det foretatt de ordinære og ekstraordinære avskrivninger som loven tillater.

Litt kjedelig — forts. fra s. 4

mens — har aldri vært her før. Forresten så er det litt artig også . . .

En liten tur rundt på øvelsesområdet brakte for dagen mange artige og spennende tilfeller. Vi så også tydelige eksempler på kjønnsrollenes betydning. To mannlige livreddere kom ned i et rom der det lå to skadde. Den ene var en pike med overskåret pulsåre - den andre var en gutt med brukt nese. Gjett hvem som ble tatt først . . . ?! Etter øvelsen satt mange svette og varme sjeler og diskuterte det enkelte tilfelle. Faguttrykk som stabile sideleier, sjokk og indre lesjoner svirret i luften. Vi forlot øvelsen med et inntrykk av at dette også hadde vært lærerikt for journalist og fotograf.

Trio

Han begynte med . . . forts. fra s. 2

begge godt, og vi har funnet mange venner og har tilbragt vår første sommerferie i Norge. Det var såpass vellykket at vi også neste år vil reise omkring her på ferie. Det lønner seg å bli nærmere kjent med Norge.

— Hva setter du ellers pris på her i livet?

— Det å få anledning til å arbeide riktig og interessert, uten at arbeidet dermed betraktes som det eneste i livet. Man må ta seg tid til familie og fritidsysler, og engasjere seg i andre verdifulle ting.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Produktmøter for gode kunder

Pausegymnastikken — forts. fra s. 2

Deltagelse i pausegymnastikken 168 av 281 - 60%. 220 personer, eller nesten 80%, mener at pausegymnastikken ikke er tilstrekkelig mosjon. — Det har de selvfølgelig helt rett i—. Pausegymnastikken er først og fremst ment som et middel til å løse opp spente muskler som følge av gal eller lite variert arbeidsstilling, samt sørge for daglig bevegelse av muskler og ledd som sjelden benyttes. Dette for å sikre at bevegeligheten holdes ved like. Mosjon må en derfor søke annet sted, f.eks. på de ukentlige treninger som Siemenslaget har både for damer og herrer.

Tilbake til undersøkelsen.

Viktige grunner for å delta:

1. Behov for gymnastikk
166): 98% av de som deltar
2. Mere opplagt etterpå
109): 65% av de som deltar
3. Av helsemessige grunner
77): 46% av de som deltar

Viktige grunner for ikke å delta:

1. Instruktøren møter ikke frem
69): 61% av de som ikke deltar
2. Forhindret p.g.a. arbeidet
55): 48% av de som ikke deltar
3. Gymnastikken har ingen betydning
33): 29% av de som ikke deltar

Få ønsker å forandre det nåværende opplegg.

Av forslagene kan nevnes:

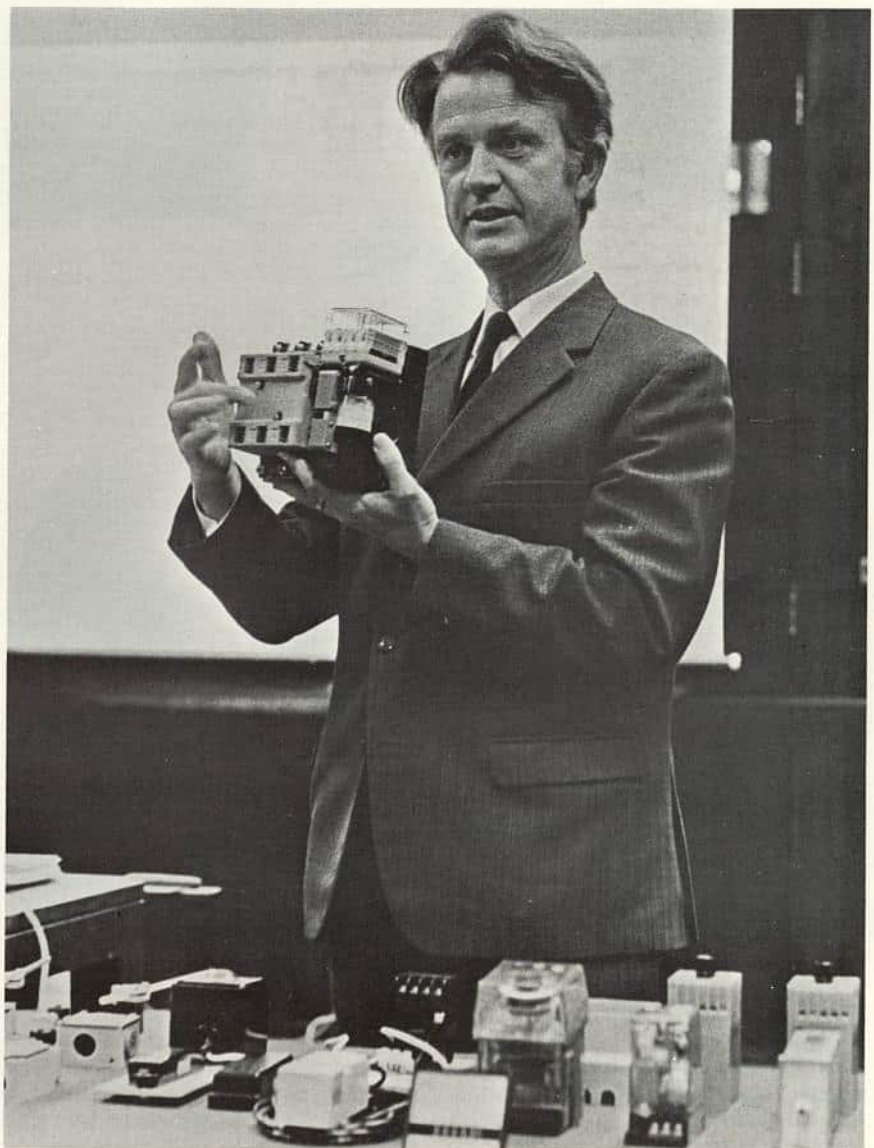
1. Gå en tur i stedet
42): 15% av de som svarte
2. Velg et annet sted
22): 8% av de som svarte
3. Ha individuelle øvelsesopplegg
10): 5,5% av de som svarte

Konklusjon

Det synes som om interessen og motivasjonen for pausegymnastikk er til stede, og at man stort sett bør følge det nåværende opplegg. For få og for lite engasjerte instruktører synes som den viktigste årsaken til den synkende deltagelsen.

Den viktigste oppgaven for den nye Trimkomiteén synes derfor å være og utdanne og motivere nye instruktører, samt gjennomføre et bredt anlagt propagandaopplegg for pausegymnastikken.

-tt-

Vi skulle egentlig intervju og fotografere vaskehjelpen. En intens aktivitet i foredragssalen fanget imidlertid vår interesse.

— Hva er egentlig dette, Kjell Sten Andersen?

— Vi skal ha et installatørmøte med Klaus Lefdal, hvor vi skal vise frem og demonstrere våre produkter. Dessuten skal vi ha en hyggelig prat over noen gode smørbrød og en kopp kaffe.

— Er dette et tiltak dere ofte gjennomfører?

— Ja, i høy grad. Vi reiser mye omkring med utstilling og har møter med

Anders Skjæveland i kjent stil ved demonstrasjonsbordet.

gode kunder rundt omkring innen regionen. Nå har vi f.eks. nettopp vært i Hokksund, Drammen, Fagernes, Valdres og Hallingdal. Ellers er det lenge siden vi har vært i byen, og vi fant derfor ut at det var på tide å presentere våre produkter også for våre Oslo-kunder.

Det synes å være en prisverdig tiltak etter vår mening. Informasjon er svært viktig idag, og hvorfor da ikke gjøre det på denne måten for spesielle kunder det er ønskelig å ha god kontakt med?

Trio

Kari Thingelstad, AKAs skipsgruppe er nordisk mester i håndsøm. Her sitter hun med en nydelig bag hun har laget.

På AKAs skipsgruppe i Oslo finner vi Kari Thingelstad fra Nittedal - tegne-assistent som har drevet det til noe utenom det vanlige: Hun ble ifjor Nordisk mester i håndsøm. Kari er beskjeden og vil helst ikke gjøre for meget blæst om sine ferdigheter, men siden det er Siemens Intern, så...

— Håndsøm er vel en nokså uvanlig konkurransegren?

— Egentlig er jeg nordisk mester i kombinert maskin- og håndsøm. Disse mesterskapene arrangeres av to organisasjoner, Bondeungdomslaget og 4 H. Det skjer hvert 2. år.

— Konkurransen er delt i to. Først må vi sy en del av en brikke på 2 timer. Den andre delen består i at vi må sy en veske på 2,5 timer. Vi må ha med materiell og velge mønster selv. Det jeg vant på var en badeveske.

Kvalifiseringen var slik at først ble det arrangert lagstevlinger. De 2 beste her gikk videre til Fylkestevlinger og derfra ble igjen de 2 beste tatt ut til Norges mesterskapet. Dette ble arrangert i Orre på Jæren, og den beste i hver klasse ble tatt ut til Nordisk Mesterskap, som gikk i Danmark. Og der gikk det jo bra. . .

— Hvordan begynte du egentlig med dette?

— På bygda er det jo lite å ta seg til. For 5-6 år siden begynte jeg derfor å vanke på Bondeungdomslagets fester. Litt etter litt oppdaget jeg også at de hadde andre aktiviteter og ble med. Ved siden av disse tevlengene i håndsøm, har jeg også vært med i tevlenger i borddekning og matlagning (f.eks. silde- og osteanretninger).

— Satser du på å forsvare ditt mesterskap neste år?

— Nei, nå har jeg gitt meg.

Trio.

Dag Rollefson - vil gjerne ut og se seg om.

Det tyske Siemens ansatte i sommer 3 norske ingeniører: Hans Nord, Roar Rillvåg og Dag Rollefson. I 2 år fremover vil de intenst måtte beskjeftige seg med elektromedisinens mysterier. Teorien får de i Tyskland og praksis hovedsaklig ved Seksjon Elektromed i Norge. Etter endt utdanning er guttene øremerket for innsats utenfor Europa.

— Er Seksjon Elektromed nå blitt grossist i ingeniører? Vi spør lederen for montasjeavdelingen i Oslo, Thor Velo.

— Vi har forsåvidt opptrådt som konsulenter, og helt uselvisk er ikke assistansen, svarer Velo. For nordmenn flest er nå "hjemme best". Vi regner derfor med at mange vil sette kursen hjemover etter noen år ute. Med sin utdanning og internasjonale praksis vil de bli verdifulle medarbeidere i Elektromed. Ikke for det - de gjør nytte for seg allerede nå under utdannelsen også.

— Er ingeniører blitt mangelvare i Tyskland?

— Delvis, det er langt lettere å finne kvalifisert teknisk personell i Skandinavia enn i Tyskland. Ordningen har allerede vært praktisert lenge i Sverige, og nå følger Norge og Danmark etter.

Nord og Rillvåg befinner seg for tiden i Bergen respektive Trondheim. Dag Rollefson fikk vi imidlertid en prat med på Rikshospitalet i Oslo.

— Var det eventyrlysten som fikk deg til å reflektere på tilbudet?

— Jeg vil gjerne ut og se meg litt om, men det var utdannelsen som veiet tyngst.

SEA